

DECIZIE

01 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan, Mariana Pitic

examinând recursul declarat de către Dumitru Popenco,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu răspundere limitată „Nagoltrans” împotriva lui Dumitru Popenco cu privire la repararea prejudiciului material,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2016, prin care a fost respinsă cererea cu privire la repunerea în termenul de declarare a apelului și a fost restituit apelul declarat de către Dumitru Popenco,

c o n s t a t ă:

La data de 21 octombrie 2015, SRL „Nagoltrans” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Dumitru Popenco cu privire la repararea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la data de 04 aprilie 2015, a încheiat cu pârâtul contractul de locațiune a automobilului de model Dacia Logan, cu n/î SR BO 341.

Menționează că, în perioada 04 aprilie 2015-08 aprilie 2015, automobilul enunțat s-a aflat în posesia și folosința pârâtului.

Sușține că, la data de 08 aprilie 2015, pârâtul a restituit automobilul, însă existau semne vizibile că acest automobil a fost deteriorat.

Afirmă că, conform actului de examinare a mijlocului de transport auto, întocmit de către SRL „Exauto-Plus” SRL nr. 1127/06A din 15 aprilie 2015, suma totală a prejudiciului material cauzat companiei în urma producerii deteriorărilor constituie 7570 lei, sumă necesară pentru recondiționarea automobilului.

Relevă că, pârâtul, fiind citat prin telegramă să se prezinte la examinarea automobilului, nu s-a prezentat.

Solicită încasarea de la pârât a sumei de 7575 lei, cu titlu de prejudiciu material și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 18 mai 2016 acțiunea a fost admisă și au fost încasate de la Dumitru Popenco în beneficiul SRL „Nagoltrans”

suma de 7757 lei, cu titlu de prejudiciu material, cheltuielile de asistență juridică în sumă de 2000 lei și taxa de stat în sumă de 270 lei.

La data de 11 octombrie 2016, Dumitru Popenco a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând repunerea în termen și admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii primei instanțe și restituirea cauzei spre rejudecare în primă instanță.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2016 a fost respinsă cererea cu privire la repunerea în termenul de declarare a apelului și a fost restituit apelul declarat de către Dumitru Popenco.

La data de 22 decembrie 2016, Dumitru Popenco a declarat recurs împotriva încheierii instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a încheierii instanței de apel și restituirea cauzei în instanța de apel pentru judecarea apelului în fond.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu încheierea instanței de apel, deoarece instanța de apel a examinat arbitrar și superficial circumstanțele cauzei și probele anexate la dosar, fapt care a dus la soluționarea greșită a cauzei.

Menționează că, în avizul de recepție, reținut de instanța de apel întru confirmarea faptului comunicării hotărârii primei instanțe, au fost indicate greșit datele sale și prin urmare, nu poate constitui drept dovadă a comunicării acestui act de procedură. Or, în corespundere cu datele consemnate în Registrul de stat al populației, precum și conform documentelor oficiale eliberate de către autoritățile statului, el se dovedește a fi Popenco Dumitru Laurențiu.

Susține că, au fost indicate incomplet și greșit datele sale și în celelalte acte de procedură îndeplinite de prima instanță, fapt ce a dus la examinarea cauzei în absența sa, el nefiind citat în mod legal.

Afirmă că, aceste erori și omisiuni au dus la încălcarea de către prima instanță a art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Relevă că, nici nu i-au putut fi comunicate de către prima instanță actele de procedură, inclusiv și hotărârea din 18 mai 2016, deoarece prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 24 iunie 2015 căsătoria sa a fost desfăcută, iar el nu mai locuiește în apartamentul nr. 100 din str. Albișoara, 80/3, mun. Chișinău, unde au fost expediate actele de procedură.

Mai relevă că, el nu a semnat pe avizul de recepție a citației, prin care a fost înștiințat despre ședința de judecată din 25 februarie 2016.

În conformitate cu art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este declarat în termen, având în vedere faptul că, din materialele cauzei rezultă că, instanța de apel a pronunțat încheierea la data de 12 decembrie 2016, iar recurentul a depus cererea de recurs la data de 22 decembrie 2016.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a

materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii instanței de apel din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Pe parcursul judecării cauzei s-a constatat că, prin hotărârea Judecătorei Centru mun. Chișinău din 18 mai 2016 acțiunea a fost admisă și au fost încasate de la Dumitru Popenco în beneficiul SRL „Nagoltrans” suma de 7757 lei, cu titlu de prejudiciu material, cheltuielile de asistență juridică în sumă de 2000 lei și taxa de stat în sumă de 270 lei.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la data de 11 octombrie 2016, Dumitru Popenco a declarat apel, solicitând repunerea în termen și admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii primei instanțe și restituirea cauzei spre rejudecare în primă instanță..

Instanța de apel, prin încheierea din 07 decembrie 2016, a respins cererea cu privire la repunerea în termenul de declarare a apelului și a restituit apelul declarat de către Dumitru Popenco.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, instanța de apel, la emiterea încheierii, a determinat corect circumstanțele cauzei și a aplicat just normele de drept procedural.

În conformitate cu art. 369 alin. (1) lit. b) CPC, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

În conformitate cu art. 362 alin. (1) CPC, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului și, anume, din procesul-verbal al ședinței de judecată a primei instanțe din 18 mai 2016 rezultă că, recurentul Dumitru Popenco nu a participat la pronunțarea dispozitivului hotărârii, însă în aceeași zi, prima instanță a expediat în adresa recurentului dispozitivul hotărârii din 18 mai 2016, care a fost recepționat de către ultimul la data de 09 iunie 2016, fapt confirmat prin avizul de recepție a acestuia (f. d. 54).

În conformitate cu art. 111 alin. (3) CPC, termenul de procedură stabilit în ani luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui.

În conformitate cu art. 113 alin. (1) CPC, dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța judecătorească (judecător).

Contrar normelor de drept enunțate, în speță, se constată că, recurentul Dumitru Popenco a declarat apel la data de 11 octombrie 2016, adică cu depășirea termenului de 30 zile prevăzut de lege, solicitând repunerea în termen.

În conformitate cu art. 116 alin. alin. (1) și (3) CPC, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului.

Astfel, instanța de recurs reiterează că, termenul de declarare a apelului poate fi restabilit dacă persoanele îndreptățite prezintă probe veridice, ce ar confirma imposibilitatea apelului în termen.

În acest context, argumentul recurentului Dumitru Popenco precum că, actele de procedură, inclusiv hotărârea judecătorească nu i-au fost comunicate de către prima instanță, deoarece el nu mai locuiește în apartamentul nr. 100 din str.Albișoara,80/3, mun. Chișinău nu poate fi reținut drept motiv întemeiat de omitere a termenului de declarare a apelului, deoarece din materialele dosarului rezultă că, recurentul a recepționat citația, prin care a fost înștiințat despre ședința de judecată a primei instanțe din 25 februarie 2016, fapt confirmat prin avizul de recepție a acesteia (f. d. 45). Mai mult ca atât, însuși recurentul a indicat în cererea de recurs adresa menționată.

Nu poate fi reținut nici argumentul invocat de către recurent precum că, el nu a semnat pe avizul de recepție a citației, prin care a fost înștiințat despre ședința de judecată din 25 februarie 2016, deoarece este declarativ și lipsit de suport probatoriu.

În asemenea împrejurări, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, instanța de apel temeinic și legal a respins cererea cu privire la repunerea în termenul de declarare a apelului și a restituit apelul declarat de către Dumitru Popenco.

Instanța de recurs accentuează că, soluția adoptată de către instanța de apel prin încheierea recurată este compatibilă cu standardele înserate în textul art. 6 §1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, având în vedere obligația părților privind exercitarea drepturilor procedurale cu bună-credință și asumarea unui rol activ, urmărind cu diligență derularea procesului său.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că, încheierea instanței de apel este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de către recurent sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține încheierea instanței de apel.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Dumitru Popenco.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2016 în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu răspundere limitată „Nagoltrans” împotriva lui Dumitru Popenco cu privire la repararea prejudiciului material.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu

Sveatoslav Moldovan

Mariana Pitic